

utgick som segrare, med Majorna på andra plats.

Intresset vid denna tidpunkt var stort, särskilt för klubbens turneringar och det kan nämnas att våren 1950 spelades en vårturnering med 23 deltagare i en grupp. Alla spelare fullföljde turneringen och inte en enda alk överlämnades.

Några större arrangemang med anledning av 45-årsjubileet 1952 gjordes inte. Inom sällskapet anordnades dock turneringar för medlemmarna och i mästarteklassen segrade Torsten Skredsvik. Han hade tidigare på året även hemfört K.M. i blixt.

I förbundets lagtävlingar 1953 deltog Majorna för andra gången i klass II och nu gick det bättre än tidigare. Samtliga matcher vunnos och därmed uppflyttades sällskapet ånyo i klass I.

1954 höll Majorna på att ställa till med sensation i lagtävlingarna. Stora chanser fanns att hemföra serien men det slutade med att sällskapet hamnade på andra plats efter Kamraterna, mot vilka det heder samma resultatet 5-5 noterades. Detta trots att en tidning i Göteborg tidigare på säsongen skrivit att det inte är mycket med gamla Majorna och ifrågasatte om de kunde ställa upp något lag i serien.

Äntligen hade lokalfrågan lösts trodde man. Med tre spelkvällar i veckan och tillgång till I.O.G.T:s stora samlingssal på Norra Allégatan var det väl sorjt för att medlemmarna skulle kunna idka sin hobby. Men säg den fröjd som varar beständigt. På våren 1954 uppsades såväl I.O.G.T. som Majorna till avflyttning när huset skulle rivas. Under sommaren förhyrdes tillfälligt en lokal på Södra Allégatan och när I.O.G.T. på hösten flyttade in i sina nya lokaler på Vasagatan 10 var Majorna de första hyresgästerna.

Amatörerna som fyllde 35 år inbjöd till en triangelturnering vilken hemfördes av Majorna med vinst över såväl Walhalla som jubilerande Amatörerna.

Tyvärr visade sig lokalerna på Vasagatan ej hålla måttet, med vad som menas en god schacklokal. Rummen voro små och låg en bit ifrån varandra. Kontakten mellan spelarna blev ej den rätta. Lokalfrågan var en stående punkt på dagordningen vid samtliga möten och styrelsen skrev, ringde, annonserade och undersökte alla möjligheter, hur små de än syntes vara, för att få en lösning till stånd. En trivsam lokal erhöles på Viktoriaskolan. Den var stor, ljus och låg centralt belägen, men även den hade sina avigsidor. Rökning var absolut förbjuden, vilket inte de av sällskapets medlemmar som hade denna last, riktigt kunde förlika sig med. Vidare skulle lokalen vissa kvällar stängas kl. 10! Då vanlig speltid är till kl. 11, blev följden en oerhörd massa hängpartier i klubbturneringarna.

Schacklivet i Göteborg fick 1955 en stark uppsving genom interzonala turneringarna som spelades på sommaren. De olika sällskapen kunde redovisa starkt ökad medlemsnumerär. Lokalfrågan gjorde sitt till för att Majorna ej fick så stor del i nyrekryteringen. Åren 1954 - 55 användes inte mindre än 5 olika spellokaler! Ett bevis på inre sammanhållning och god klubbanda lämnades dock av medlemmarna, som utan att knorra följde med i ringdansen.

Vid en spelkväll råkade en medlem knysta om en lokal, som eventuellt skulle bli ledig. Fullt på drag från styrelsens sida blev följden och efter många års kringflackande kunde Majorna äntligen, i december 1955, flytta in i egen lokal, sedan underhandlingarna givit resultat. Lokalen var i ett miserabelt skick, då den tidigare använts som rörlager. Här kom medlemmarnas klubbkänsla och offervilja till sin rätt. Det målades, tapetserades, skurades och fejdades och det var en villig skara, som nära nog varje kväll i en månads tid offrade andra intressen, för att sätta lokalen i stånd.